

Despărțire

Christian Dume

Ce tristă-i clipa despărțirii fără zvon
Când unul se-nrolează pe-alt pluton
Și fără veste se aruncă-n zare
Iar celălalt privește-n disperare.

Ca un delir se-așterne pe retină,
Urlând ca un bolnav fără morfină
O despărțire, umbră fără soare
Ce pângărești lumină până moare.

Nu-i altă deznădejde, care frânge,
Ca inima ce părăsită plânge
Și-n neputință-și vede visul dus
Nemaiavând cu-acesta vreun apus.

Șireată-i despărțirea și tăcută
Și vine totuși...și dacă-i nevrută.
Ce fiară sfâșie un dor mai bine
Ca lipsa celui care-ți aparține?